

една жена и едно дѣте. Да иде да трѣгува, иска ся трудъ и грыжя; цѣль день нѣма мира, нощѣ дори кога ся пробуди, трѣбува да снове и кове. А зашто? — За да си умножи имота. — Той можяше да си даде тыя 50 хыляды гр. подѣ здраво емство съ лихвѣ по 12 на сто та да прибира всякъ годинѣ по шесть хыляды гр. и съ тѣхъ да ся поминува безѣ да бере грыжи и безѣ да ся труди па пакъ да си остави на сына си имота непокътнѣтъ. Нѣ трѣговецъ-тѣ инакъ мысли; той мысли, иде ли му трѣговія-та добрѣ, да си удвои и утрои имота, па ако даде Богъ и да го удесятори до онова врѣмя, кога-то ще го остави сыну си; трѣговецъ-тѣ така си множи имота та и той добрува па и сынъ му испослѣ еще повече добрува. Така сѣщо врѣвляли и работили отъ начяло и прѣви-ти людѣ: тѣи все глядали повече и повече да си распростиратъ власть-тѣ надѣ всеичкы твари по земѣ-тѣ, коѣ-то имѣ далѣ Господь за да ѣ владать.

Чловѣкъ не ся благодарилъ само да си посрѣща и удовлетворява прѣвы-ты и най-нуждны-ты потрѣбы, а мыслилъ еще и какъ по-лесно да ся подряди съ тѣхъ та да ся поминува по-угодно и по-охално. Облѣкло-то отъ звѣрескы кожи пазило го отъ студѣ, нѣ было възтяжко; чловѣку ся искало по-легко и по-сгодно облѣкло; той мыслилъ, мыслилъ и намислилъ да стриже отъ овце вълнѣ, да ѣ пряде, снове и тѣче та да си прави сукно, па отъ него да си крои сгодны дрѣхы. Въ лоше врѣмя испрѣво чловѣкъ ся благодарилъ да ся поделони подѣ еднаѣ колыбѣ, струпанѣ отъ дѣбовы клонѣ и вѣйкы; нѣ нему все капало и духало. По-послѣ зелѣ да си прави колыбѣ отъ коры, отъ цѣпеницы и отъ дѣскы по-добрѣ сло-